

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Спільна
позиція

У влади і духовенства спільна мета

► СТОР. 8

Економіка

Атомна
залежність

У країні є шанс
позбутися її.
Чи скористаємося
ним?

► СТОР. 12—13

Медицина

Коли краплина —
на вагу життя...

► СТОР. 14

№ 133 (5883)

СЕРЕДА, 16 ЛИПНЯ 2014 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:
НАТО констатує
нарошення російських
сил на кордоні

Росія знову стягує війська до кордону з Україною. У Північноатлантичному альянсі полічили, що кількість російських солдатів перевищує там десять тисяч, повідомив представник Альянсу у Брюсселі інформагенції Рейтарс. Зафіковано, що за минулій тиждень значна кількість військ передислокувалася у прикордонний регіон поблизу України. Як відомо, раніше РФ відверла більшу частину своїх військовослужбовців, які перебували біля україно-російського кордону. У середині червня кількість військовиків там не перевищувала тисячі осіб.

МИ РАЗОМ!

На їхній совіті
ця війна й розруха...

Здрастуйте, шановна редакція «Голосу України»!

Я живу в Росії. Тут моя сім'я, і вийхати нікуди не можу. Але мое коріння і національність з України.

Ми всі, хто з України, дивимося новини по телебаченню й дуже переживаємо за нашу Батьківщину. І так само, як і ви, всі хочемо миру і спокою. Але доходимо спільні думки: не було б вигаданих республік «Донецької» і «Луганської» — не було б цієї війни...

Ми слухаємо виступи О. Царьова, О. Бондаренко, яка у своєму виступі підкреслила: «Крим за два тижні від'єднався й приєднався до Росії; і якщо дуже захотіти, то все можна зробити...». От і зробили. І нехай на їхній совіті залишиться ця війна й розруха. Таких людей потрібно притягти до відповідальності за їхні «організаторські дії».

► СТОР. 11

Наріжний камінь державності

16 липня 1990 року Верховна Рада Української РСР прийняла Декларацію про Державний суверенітет України. За таке рішення проголосували 355 народних депутатів із числа тих, хто був у сесійній залі.

Це був перший крок до здобуття незалежності нашою країною, про яку мріяли, за яку боролися мільйони українців протягом кількох століть.

Слова, винесені у заголовок, належать тодішньому Першому заступнику Голови Верховної Ради Івану Плющу, який, на жаль, нещодавно помер після тяжкої хвороби. Так він назвав свої спогади про те, як приймався цей архіважливий для нашої країни документ. А Іван Степанович зізнав, про що йдеся, оскільки головував у сесійній залі в ті вікопомні дні.

► СТОР. 2—3

На знімках: перша сторінка видання Декларації про державний суверенітет України до 10-річчя її прийняття.

Фото з архіву О. КОЦЮБИ.

16 липня 1990 року. Мітинг біля Верховної Ради України під час прийняття Декларації про державний суверенітет України.

Фото з архіву Українформу.

ПОДІЇ

витрати на телефонний зв'язок, а фронтовики, діти війни й афганці самі оплачують комунальні послуги, хоча мають законні пільги, повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ.

Борги у зарплаті зменшуються

Майже на 33 мільйони гривень зменшилась у червні заборгованість у заробітній платі на Дніпропетровщині. На сьогодні борги відсутні в семи містах і п'ятнадцяти районах області. Їх цілком ліквідували у Дніпропетровській технічній ділянці водних шляхів, Українському інституті промислової технології в Жовтих Водах, облавтодорі, торговельному дому «Літтан» і футбольному клубі «Дніпро».

Як повідомили в облдержадміністрації, частково зменшили заборгованість у декількох десятках великих підприємств, серед яких ДП «Смолі» (Дніпродзержинськ), що забезпечує юнообмінними матеріалами уранове виробництво України та інших країн. Його співробітникам уже в липні виплачено 1,2 мільйона гривень, інформує наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

КОРОТКО

■ В Івано-Франківську оголошено конкурс на ескіз пам'ятного знака Небесний Сотин, який буде встановлено на фасадній стіні головної адмінбудівлі області. Визначення переможця відбудеться 26 серпня, передає наш власкор Галина БРУХАЛЬ.

■ Сорок школярів з Ємільчинського району Житомирщини відпочивали в червні цього року в Республіці Польща, а в липні-серпні 34 дитини відвідають Францію, повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.

■ Заслужений майстер спорту з вільної боротьби, чемпіонка Олімпійських ігор, світу та Європи Ірина Мерлені очолила управління молоді та спорту Хмельницької ОДА, інформує наш власкор Грина КОЗАК.

Ветерани вимагають діалогу

Керівництво Севастополя нехтує ветеранською організацією міста, яка сьогодні налічує 111 тисяч осіб. Про це заявив на засіданні президії міської організації ветеранів війни, праці, Збройних Сил і правоохоронних органів її почесний президент Сергій Рибак.

Щоб налагодити конструктивний діалог із владою, на засіданні запросили в.о. губернатора Севастополя Сергія Меняйла. Але керівник міста до ветеранів так і не прийшов. А в них накопичилося чимало гострих запитань. Наприклад, чому не виконується затверджені міськими депутатами региональні програми «Сприяння» і «Ветеран»?

«Жодної копійки поки що не виділено. У 2013 році була надана допомога 7241 людині на суму, еквівалентну 4—10 тисячам рублів. Цього року — нуль», — заявив Сергій Рибак. Він також стверджує, що організація вимушена «пускати шапку по колу», щоб погасити

У січні—травні позитивне сальдо зовнішньої торгівлі України становило 524,5 мільйона доларів — Держстат

У Верховній Раді України під час прийняття Декларації про державний суверенітет України.

Фото ЦДКФФА ім. Г. С. Пшеничного.

ПОЧАТОК НА І-Й СТОРІНКІ

Зазначимо: перебудова, яка розпочалася в СРСР, дала поштовх процесам демократизації, відкрила шлях до влади багатьом громадянам, у тому числі колишнім політв'язням. У березні 1990 року відбулися вибори до Верховної Ради УРСР, які показали, що Компартія почала втрачати свої позиції.

Відтак не тільки народні обранці, а й ЦК КПУ почали готовувати проекти документів, які передбачали розширення повноважень республіки. Але якщо Компартія робила лише кроки щодо економічного суверенітету, то представники демократичного блоку, як згадував в інтерв'ю «Голосу України» народний депутат кількох скликань Іван Засєць, вважали за потрібне задекларувати шлях до повної незалежності України, у тому

числі вони розглядали можливість формування власних Збройних Сил, проведення власної міжнародної політики.

Сім проектів Декларації про державний суверенітет України опинилося на розгляді народних обранців. Як пригадував Іван Плющ, спершу у порядку денного розгляд цього питання передбачався п'ятим пунктом, згодом — п'ятнадцятим, врешті 23 травня його затвердили на десятому місці.

Однак процес постійно гальмувався — комуністи явно не хотіли «бігти попереду батька», постійно оглядаючись на те, що робиться в Москві. У своїх спогадах Іван Степанович писав: «Потрібно віддати належне Івашку В. А., який 12 червня 1990 р. брав участь у засіданні Ради Федерациї СРСР і на другий день (13 червня 1990

року) поінформував народних депутатів України про розглянуті питання на ньому, підкресливши на початку свого виступу, що «це засідання певним чином стимулює деяке прискорення нашої роботи в такій важливій сфері, як національно-демократичний устрій, прийняття Декларації про державний суверенітет Української РСР». Він розповів про варіанти розробки нового Союзного договору і підтримав підхід до цього питання Голови Верховної Ради Росії Б.М. Єльцина: починати треба не з нового Союзного договору, а з міжреспубліканських всеохоплюючих договорів «без таких-либо предварительних економіческих или політических умов».

Для того, щоб обговорювати питання нової федерації, нового Союзного договору і вносити свої

Наріжний камінь

(українські) пропозиції, треба було, наголошував В. А. Івашко, якнайшвидше сформувати мандат для керівництва Верховної Ради і для інших представників від України, тобто прийняти Декларацію про державний суверенітет Української РСР. Він також повідомив, що за 35 хвилин до початку засідання Ради Федерациї Союзу (12 червня 1990 року) Росія прийняла Декларацію про державний суверенітет.

Проте більшість залишалася непохитною. І лише на вечірньому засіданні 28 червня Верховної Ради було представлено проекти Декларації про державний суверенітет.

Однак, зрозуміло, що потрібен був один проект. Спершу над документом працювала комісія під керівництвом тодішнього народного депутата, голови ради з вивчення продуктивних сил Української РСР Сергія Дорогунцова.

Утім він підтримки залу не отримав. І для узгодження позицій була створена спеціальна група, до якої, окрім авторів проектів декларацій, увійшли провідні вчені-правники. Ось як згадував про це у спогадах про керівника групи Леоніда Юзькова тодішній народний депутат Сергій Головатий: «Спочатку — підготовка проекту Декларації про державний суверенітет України за завданням ЦК КПУ. Документ, у назві якого «керівна і спрямовуюча» не дозволяла вживати слова «державний» та «Україна» (натомість —

Українська РСР), на завершальному засіданні спеціальної групи був поставлений на голосування, і голоси розподілилися порівну. Голос керівника групи Леоніда Юзькова «за» став вирішальним. Документ схвалено».

А тим часом у сесійній залі зростала напруга. Володимир Івашко був обраний першим заступником Генерального секретаря ЦК КПРС і повертається в Україну не захотів. Хоча у своїй заявлі, пригадував Іван Плющ, тодішній Голова Верховної Ради Володимир Івашко написав:

«...Запевняю, український народ, що нічим перед ним не завинив, дещо встиг зробити, хоча дуже мало, бо доля не дала доситьного часу. Прошу мені вибачити. Хай щастить Вам, люди добри...»

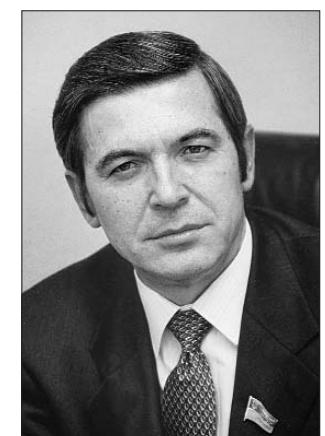
З 11 липня почалося постатейне голосування за проект Декларації. Потім тривало його обговорення. І ось що згадував Іван Плющ про 16 липня 1990 року: «Переді мною стояла дилема: відкривати обговорення чи без обговорення одразу ж голосувати за Декларацію. А я знаю, що інколи, не відкриваючи дебати, можна досягти більшого, аніж відкриваючи обговорення ще раз і слухаючи по десятому разу аргументи, які вже давно відомі і лише дратують протилені сторони...»

Я звертався до депутатів з одними і тими ж аргументами: вже нікого ні в чому не переконаєш. Тому, відкривши сесію, я відразу поставив обговорений проект Декларації

на голосування... Результат голосування, що висвітилися на табло, були вражаючими...»

Так, і досі довкола Декларації тривають дебати. Кожен хоче бачити у цьому документі те, що бачить сам, — у кожного своя правда. Але є ще правда часу. А тому можна погодитись з Іваном Степановичем Плющем: Декларація — наріжний камінь державності.

«Я ще сподіваюсь...»

Сергій ПРАВДЕНКО, народний депутат України першого, третього і четвертого скликань:

— Я спершу звернув увагу на дев'ятий розділ Декларації, де говориться: «Українська РСР уроючило проголошує про свій намір стати в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках і дотримується трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти і не набути

мадянство. Хоча зараз навіть немає такої офіційної статистики — скільки кримчан прийняли російське громадянство, а скільки зберегли українські паспорти. Важливим на шляху повернення Криму до України, на думку експерта, також є інформаційна стратегія — створення нових українських інтернет-ресурсів, FM-радіо, з яких могли б черпати достовірну інформацію про події в Україні мешканці окупованого півострова. А директор Центру суспільних досліджень «Український меридіан» Дмитро Левусь запропонував, щоб нове міністерство Криму діяло під постійним громадським контролем. Представник переселенців з Криму Олександр Богдан закликає, щоб до процесу формування міністерства Криму було обов'язково залучено і представників кримчан-переселенців.

Учасники круглого столу в резолюції підтримали ідею створення окремого міністерства та рекомендували урядові розробити Державну стратегію повернення Криму. До речі, вперше таку думку озвучив Президент України Петро Порошенко під час своєї передвиборчої кампанії.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чи потрібне Міністерство Криму?

Над необхідністю створення окремої структури у виконавчій владі, яка опікуватиметься проблемами вимушених переселенців із півострова та поверненням Криму до складу України, розмірковували учасники круглого столу у Верховній Раді. Організаторами обговорення за участю народних депутатів та представників громадськості виступили Центр суспільних досліджень «Український меридіан», Координаційна рада організацій вимушених переселенців з Криму та Європейська партія України.

Учасники дискусії відзначали, що Верховна Рада зробила свій крок до вирішення болючої проблеми, пов'язаної з анексією Криму Російською Федерацією: прийняла закон про захист прав громадян, що проживають на тимчасово окупованих територіях. Однак насамперед потрібна державна стратегія та конкретні кроки на рівні виконавчої влади, чого наразі фактично немає. Через військові дії та АТО на Сході України про проблеми Криму неначе забули. «Саме держава має

ФАКТ

На останній сесії ПАРЄ 99 країн визнали, що Крим анексовано Росією. У резолюції ПАРЄ від 9 квітня 2014 року Асамблея рішуче засудила російську військову агресію та анексію Криму, визнавши порушення норм міжнародного права, зокрема, положень Статуту ООН, Гельсінського акта ОБСЄ та Статуту й основних правил Ради Європи.

Вадим Карасьов — директор Інституту глобальних стратегій, Микола Катеринчук — народний депутат України.

розробив проект закону про утворення у складі Кабінету Міністрів України Міністерства Криму України.

Водночас, на думку депутата від «УДАРу» Олександра Мочкова, було б доцільніше утворити не нове міністерство, а Національне агентство з питань Криму і тимчасово вимушено переселенців, і не лише з півострова, а й з Донбасу. Адже нове міністерство, вважає парламентарій,

дублюватиме функції багатьох інших владних структур, і виникне проблема з розмежуванням компетенції декількох органів виконавчої влади. Натомість інші промовці наголошували на тому, що міністр Криму матиме статус члена Кабінету Міністрів і право голосу на засіданнях уряду, тоді як керівник агентства мусить записуватися на прийом до міністрів.

Нині позафракційний депутат Оксана Калетник

висловила думку, що у кримської кризи були не лише політичні, а й економічні причини. Вона не виключила можливості спільного українсько-російського врядування в Криму, навівши подібні приклади з міжнародного досвіду.

Політичний експерт Тарас Березовець вважає, що українська держава має виробити чітку стратегію допомоги тим мешканцям Криму, які зберегли українське гро-

державності

вати ядерної зброї». Хай це нікого не шокує, бо це ще була Українська РСР, ще 1990 рік, ще точилися там балочки про новий союзний договір, якими займалися Горбачов і його оточення.

З ядерною зброєю все ж таки, мабуть, Степан Ількович Хмара мав рацию — даремно її позбулися, або позбулися занадто даремно під якісні гарантії США, Росії і Великої Британії. І що ми маємо в результаті? Росія лізе, куди хоче: Крим окупувала, на Донбасі, по суті, — 20000 її найманців, і вона від цього не відміститься. Ото ї усі гарантії. Як казав Бісмарк, ті договори, які підписує Росія, малася на увазі ще царська, але подібне можна сказати і про нинішню, не варти того паперу, на якому вони написані. На додачу ще й кажуть, що це — наш братній народ.

У чому моя надія, на що я ще сподіваюсь, вибори Президента мене трошки надихнули, трошки підняли. Бо в першому турі нація показала, що вона ще здатна консолідуватись. Її двадцять три роки грабують під орудою всіх наших очільників підряд. А люди врешті обрали Президентом просто бізнесмена, ефективного власника, який взяв підприємство і розвиває його власними зусиллями, розумом, добром кадрів і таке інше. Отже, є ще надія, яка викликає у мене фразу: я ще сподіваюсь,

що життя налагодиться байдь трохи.

Але підкresлю: Українська РСР хотіла стати в майбутньому постійно нейтральною. Так, мені можуть сказати, що Декларація — це не закон, це — заявя про наміри. Але Декларація закінчується словами: «Декларація є основою для нової Конституції, законів України і визначає позиції Республіки при укладанні міжнародних угод». То я питаю нинішніх політиків: чому вони зрадили цій Декларації? Он читайте, перечитайте, це — основа, чому ви порушуєте? То Ющенко тягнув в Європу, то в Митний союз тягли... Чому ми туди йдемо і будемо платити величезну ціну, бо рівень життя різний, корумпованість в Україні колосальна. У нас чітко сказано: «постійно нейтральною державою». І, як то кажуть, ласкаве телятко двох маток ссе. І з тими, і з тими, і всі б з нами рахувались.

А от про свої Збройні Сили треба було дбати. Вся людська історія цього навчає: хто не годує свою армію, той годує чужу або щось у цьому роді.

Тобто напередодні чергової річниці прийняття Декларації можемо говорити, що ми відійшли від принципів Декларації.

Ми в першому скликанні були мудріші трошки. У складі тієї Верховної було більше людей, які керували ве-

ликими промисловими підприємствами. Там було багато людей, нехай з комуністичним, але з досвідом політичної роботи і політичного керівництва. Які бачили чимало, помилялись багато в чому, звичайно. Але голосування за Декларацію показало, що все-таки в тій Верховній Раді були державники і досить далеко-глядні. Я це продемонстрував на прикладі основних цитат: якою має бути Україна, якою її бачило керівництво Верховної Ради.

Як починалася робота над Декларацією?

Оскільки цим почали займатися всі республіки, і навіть Росія, бо в Росії був Єльцин, у нього була стратегічна мета — очолити Росію навіть ціною розпаду Радянського Союзу. Це, по суті, граво на нашу користь. На користь незалежної України, я маю на увазі.

І остаточний аргумент: Росія прийняла Декларацію про державний суверенітет 12 червня 1990 року, на місяць з гаком раніше від нас. І це, може, найбільше переконало комуністичну більшість — і за Декларацію проголосували 355 народних депутатів. Тобто про Україну, як таку, у світі, заявили, по суті, комуністи.

Боротьба була запекла, але й робота була інтенсивна. І це — головне. Проект було чимало. В комісіях їх опрацювали. В ре-

зультаті вийшов, я вважаю, і навіть сьогодні, бездоганний документ, бо люди працювали дні і ночі. Врешті-решт, Україна цим документом вперше заявила: я є і я хочу бути.

Хоча і комуністи, і представники Народної ради щодня, на кожному сесійному засіданні стикалися в словесних перепалках, в тому числі на засіданнях постійних комісій. Але Народна рада тоді працювала, я скажу би, настільки тонко і делікатно! Вона була в меншості. Але в неї здібних ораторів — більше. Це — перше. У них було більше переконливості.

Або, скажімо, перед Верховною Радою — діти у віночках, українських вишиванках. Музика, танці. Ми виходимо на перерву, а тут — українське свято. Імпровізоване, але веселе, шківе, з гарним музичним супроводом. Це переконувало, це заликало до свідомості найзащоренішого політично: «Хлопці, давайте пошкремо себе трохи, а ми ж таки — українці». Це впливало. Я не пригадую якихось там серйозних бійок, які потім виникали в наступних скликаннях.

На превеликий жаль, наступні скликання Верховної Ради, наступні президенти нас, депутатів першого скликання, авторів Декларації про державний суверенітет, тих, хто народив її, хто практично підтримав Акт про державну незалежність України, на свята не запрошують. Единий, хто здогадався, і спасибі йому за це, — Володимир Лит-

вин, який на двадцятиріччя прийняття Декларації зібрав нас у Верховній Раді. І я скажу читачам сьогоднішнім, що ми зустрілися, як брати. Ми скучили один за одним. У нас існує якась солідарність. Ми майже однаково дивимось на подальші події, на те, що зробили з Україною.

— Нещодавно, на жаль, не стало Івана Плюща. Фактично під час його головування в сесійній залі проходило прийняття Декларації про державний суверенітет України. Напевне, варто сказати про його роль у прийнятті цього документа.

— Від нього залежало дуже багато: і кому слово надати, і як інтенсифікувати роботу комісій, і когось висміяти. Можна говорити багато.

На початку він був інтуїтивно свідомий українець. Але дуже швидко вийшов на шляхі свідомого українця. Окрім того, проявив лідерські якості. Це був темпераментний чоловік. Десять, може, в чомусь помилявся.

Я скажу, що він був і досвідчений політичний гравець. Він чітко прораховував розстановку сил, настроїв у залі, все інше. Тобто він був на своєму місці, затребуваний часом.

Імпульсивність Івана Степановича, його небажання озиратись сторожко по боках, а що з ним за це зроблять товариші по партії, гадаю, дозволило нам прийняти Декларацію. Це була цікава постать. По-своєму навіть трагічна. Але він зробив все, що міг, широ для України.

Підготував Володимир КОРОЛЮК.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України
Про відзначення 150-річчя
з дня народження отця-
митрополита Української
Автокефальної Православної
Церкви Василя Липківського

20 березня 2014 року виповнилося 150 років з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського — церковного реформатора, першого митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, відданого служенню духовного становлення українського народу, майстра проповідницького мистецтва, за словами академіка Агата Григоріївни Кримської: «апостола українського релігійно-національного відродження».

Враховуючи важливість постати отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського, Верховна Рада України постановила:

1. У 2014 році урочисто відзначити на державному рівні 150-річчя з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 150-річчя з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського;

у місячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 150-річчя з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського;

3. Запропонувати:

Державному комітету телебачення і радіомовлення України сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 150-річчя з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського;

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 150-річчю з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити серію поштових марок, присвячених 150-річчю з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського;

Національній академії наук України сприяти проведенню науково-практичної конференції, присвяченої першому митрополиту Української Автокефальної Православної Церкви Василю Липківському;

Українському інституту національної пам'яті з урахуванням пропозицій Інституту української археографії та джерелознавства імені М. С. Грушевського Національної академії наук України підготувати та видати виbrane твори отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського.

4. Рекомендувати Київській міській державній адміністрації прийняти рішення щодо встановлення меморіальної дошки у місті Києві, приуроченої до 150-річчя з дня народження отця-митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського, його життєвому подвигу та сподвижницькій діяльності.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності, Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.
м. Київ,
3 липня 2014 року.
№ 1570-VII.

Ті договори, які підписує Росія, не варти паперу, на якому вони написані

Учора заступник керівника апарату парламенту Володимир Яловий та Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Джессіфрі Пайєтт (на знімку в центрі) вручали сертифікати 72 випускникам Програми стажування у Верховній Раді України в 2013–2014 роках.

Молоді люди протягом восьми місяців працювали у 28 парламентських комітетах. Зокрема, вони брали участь у розробці законопроектів, організації роботи комітетів та громадських слухань, круглих столів, фахових дискусій. Також інтерни вивчали такі дисципліни, як аналіз державної політики, гендерна політика, правила та процедури роботи парламенту, законодавчі механізми.

В. Яловий від імені Верховної Ради висловив задоволення результатами роботи програми. «Допомога зі сторони інтернів стала не від'ємною частиною діяльності апарату. Вони вже 19 років є достойним кадровим резервом для парламенту. Ми задоволені плідною співпрацею Верховної Ради з ГО «Ліга інтернів», которая все активніше займається розвитком та

дань дає можливість вливати нові ідеї в роботу апарату, що є не менш важливим за будь-які інші функціональні робочі моменти. Крім того, підкresлив В. Яловий, на увагу заслуговує розвиток лідерських якостей інтернів, що дозволяє сформувати розуміння сучасної політичної, економічної, культурної ситуації в країні та зробити свій внесок у майбутнє.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

В Одесі відбувся десятий легкоатлетичний забіг «Вгору Потьомкінськими сходами», присвячений Дню фізкультури і спорту. Із майже трьохсот учасників найкращий результат показав Максим Рябін, повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков

Етнофестиваль зібрав гроші для тяжкопоранених

«Майстри Дніпропетровщини — за мир!» — під таким гаслом на Дніпропетровщині відбувається дев'ятій етнофестиваль-ярмарок «Петрівський дівоцтвіт». У заході взяли участь народні майстри й умільці, заклади культури, музеї, художні колективи, художники, фотографи, власники агросадиб, найкращі регіональні повари української національної кухні зі всіх районів області.

Почесними гостями фестивалю стали Генеральний консул Польщі в Харкові Ян Гранат, почеший консул Литовської Республіки в Дніпропетровську Віталій Півняк, директор місії USAID в Україні Джед Бартон та інші.

Свої роботи й виступи учасники форуму присвятили збору коштів на лікування поранених у зоні АТО. На окремо ви-

дленій алеї було встановлено спеціальні скриньки для збору коштів: кожен охочий міг долучитися до акції й одержати подарунок від майстрів. Як повідомили «Голосу України» організатори заходу, зібрани гроші передадуть обласній клінічній лікарні імені Мечникова, в якій пereбуває найбільша кількість тяжкопоранених.

— За допомогою цієї

акції ми хотіли донести головну ідею: згуртованість й підтримка обов'язково допоможуть зміцненню миру і єдності в нашій країні, — розповів голова облради Євген Уодд.

Серед заходів, які відбулися в рамках форуму, — фестиваль «Козацькі пісні Дніпропетровщини», акція «Науковий пікнік», під час якої гостям показали, як можна приурочити блискавку, створити вулкан, виміряти магнітне поле землі й багато іншого.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.

Відмовилися перейменовувати вулицю на честь Героя

У Вінниці земляки 35-річного історика Максима Шимка, який загинув на буревіному Майдані, відмовилися назвати вулицю його іменем. Він був першим із трьох мешканців краю, чиє життя обірвалося під час Революції гідності. В останню путь Героя проводжали тисячі вінничан. Майже тисяча земляків проживає на вулиці Іванова, де мешкав Максим і яка б мала носити тепер його ім'я.

— Все через те, що люди не хочуть вносити зміни до паспортів, — каже одна з учасниць зборів. — Бо це не тільки тяжкана, а й зайва витрата грошей. Ми всім серцем шануємо нашого відважного земляка, щиро співчуваємо його батькам. Але йдеться про буденні речі.

Головний архітектор міста Олександр Рекута намагався всіляко переконати, що не буде жодних змін у паспортах. Це робитиметься тоді, коли людина виписувати-

меться. Навів приклад, що є вінничани, у яких досі в паспорті значиться вулиця Леніна замість нової назви — Соборна. Так само не потрібно вносити змін до державного земельного кадастру. Їх зафіксують тоді, коли власник здійснюватиме операції із землею.

Учасники слухань тим часом запропонували назвати іменем свого земляка тролейбусну зупинку.

На ярмарку все, що замовлять городяни

Особливістю цьогорічних ярмарків сільськогосподарської продукції, що стартують у Вінниці останньої суботи вересня і триватимуть протягом жовтня, є те, що покупець має можливість замовити товар напередодні базарування.

— У попередні роки на таких ярмарках неодноразово доводилося чути зауваження, що того чи іншого товару

немає на прилавку, — розповідає один з організаторів осінніх ярмарків, директор департаменту адміністративних послуг Вінницької міськради Сергій Кудлаєнко. — Тому цьогоріч пропонуємо городянам робити замовлення на покупки. Повідомляти про них за телефоном (043-2) 67-07-80 або надіславши листа до нашого департаменту в міськраді.

За словами співрозмовника, основна вимога до продавців — ціна повинна бути нижча, ніж на ринках міста. Одним з елементів здешевлення є безплатні місця, які пропонує влада продавцям. Цього року також облаштують торговельні ряди для індивідуальних власників, які бажають продати продукцію, вирощену на власній земельній ділянці. Для них встановлять намети. Основна ж торгівля триватиме з автомобілів.

— Під час ярмарку члени створеної координаційної ради здійснюють моніторинг цін, — наголошує Сергій Кудлаєнко. — Продавців, які не дотримуються встановлених цінових параметрів, попросять залишити ярмарок.

Віктор СКРИПНИК.

Експлуатують безправних батраків

Малі фермерські господарства та одноосібники Херсонщини нерідко наймають для збирання врожаю чи прополювання культур сезонних робітників без офіційного оформлення трудових відносин. Та, виявилося, що цим почали «грішити» й більші сільськогосподарські підприємства. Причому явище набуває загрозливих масштабів: тільки під час однієї операції «Урожай-2014» податківці виявили на цих підприємствах понад три тисячі безправних батраків!

Такий розмах використання нелегальних працівників зазвичай стримана в своїх оцінках прес-служба Головного

праці». Тільки від легалізації робочих місць «рабовласникам» краю нарахували 2,8 мільйона гривень штрафних санкцій, а до місцевих бюджетів надійшло ще 8,6 мільйона гривень податку на доходи фізичних осіб та єдиного соціального внеску.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Бази відпочинку розпродували за безцінь

Комплекс будівель та споруд табору праці і відпочинку «Збруч» та профілакторію «Перлина Поділля», розташований на території Національного природного парку «Подільські Товтри», чиновники попередньої влади продали всюого за 947 тисяч гривень. Справжні ринкову вартість зазначених об'єктів було занижено майже на сім мільйонів гривень.

Цей факт виявила прокуратура Хмельницької області під час перевірки додержання законодавства при розпорядженні комунальним май-

ном територіальних громад. Посадовці облради, товарної біржі та оцінювачі затвердили необ'єктивну грошову оцінку двох баз відпочинку, які

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Велосипедисти — за єдину країну

У Миколаєві відбувається велопробіг, у якому взяли участь понад тисяча жителів міста. Вони проїхали вулицями обласного центру з національними прапорами й українською символікою. Велосипедисти, серед яких були голова облдержадміністрації Вадим Мериков, міський голова Миколаєва Юрій Гранатуров, депутати місцевих рад, представники громадських організацій, присвятили спортивний захід Україні, яку всі вони хочуть бачити єдиною й неподільною. Перехожі зустрічали велопробіг усмішками, а автомобілісти сигналізали на знак солідарності.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Особливу увагу приділили тактичним заняттям

На Хмельниччині співробітники УМВС в області провели практичні заняття з правоохоронцями, які зголосилися охороняти громадський порядок у

Донецькій і Луганській областях. У них взяли участь понад 70 міліціонерів, які найближчим часом вирушать у зону АТО. Під час навчань їх ознайомили з різними видами протипіхотних і фугасних мін, які часто зустрічаються на визволених українськими військами територіях. Особливу увагу викладачі приділили заняттям з тактики. Добровольці відпрацьовували алгоритми дій у разі викриття засідки,

ЦИФРА

1 500
студентів

з охоплених війною районів Луганщини та Донеччини нині навчаються у вищих Запоріжжя на тимчасовій основі — до визволення регіонів від окупантів. У місті над Дніпром також здобувають знання 3,2 тисяч учнів з Донбасу.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

під час перевірки транспортних засобів, а також несення служби на блокпостах.

Вл. інф.

Митці закликали не розважатися

Відомі митці Чернігівщини оприлюднили своє звернення до колег припинити проведення розважальних заходів, забезпечити героїко-патріотичне спрямування усіх культурно-мистецьких акцій, що відбуваються на теренах області. «Вважаємо, що всі театральні, концертні та виставкові заходи мають бути спрямовані на підтримку державності, посилення патріотичного виховання, геройзацію захисників Батьківщини», — зазначили вони. Крім того, народні артисти, художники, враховуючи неспростовні факти щодо збройної та фінансової підтримки сепаратистів з боку Російської Федерації, вважають непропустимим проведення на Чернігівщині гастрольних виступів артистів, які підтримують агресивну політику Кремля.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

